

Daniel Kitabı - Numara Kırk Sekiz

Peygamberliği Açığa Çıkarmak: Kutsal Kitap yorumlamasında Habakkuk'un görümünün, iki levhanın ve Sürekli Sunu'nun gizeminin önemi

Jeff Pippenger
2024-01-12

Ulai Nehri görümüyle temsil edilen bilginin artışı, nihayetinde Habakkuk'un iki levhası üzerine yazılan şeydir.

İkinci geliş zamanına ilişkin saydıkları peygamberlik sözleriyle iç içe, belirsizlik ve bekleyiş durumlarına özellikle uyarlanmış ve şu anda anlayışlarına karanlık görünen şeyin zamanı geldiğinde açıklığa kavuşacağına imanla sabırla beklemeye onları teşvik eden bir öğreti vardı.

Bu peygamberlik sözleri arasında Habakkuk 2:1-4'teki şu söz de vardı: 'Nöbetimde duracağım, kuleye çıkacağım; O'nun bana ne söyleyeceğini ve azarlandığımda ne yanıt vereceğimi görmek için gözeteceğim. Rab bana cevap verip şöyle dedi: Görümü yaz, onu levhalar üzerine açıkça yaz ki okuyan koşabilsin. Çünkü görüm belirlenmiş zaman için; sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecek, gecikmeyecek. İşte, kibirlenenin canı doğru değildir; ama doğru kişi imanımla yaşayacaktır.'

Daha 1842 yılında, bu peygamberlikte verilen 'görümü yaz, okuyan koşsun diye onu levhalar üzerine açıkça yaz' buyruğu, Charles Fitch'e Daniel ve Vahiy'deki görümleri açıklamak için bir peygamberlik şeması hazırlamayı düşündürmüştü. Bu şemanın yayımlanması Habakkuk'a verilen buyruğun yerine gelişi olarak görüldü. Ne var ki o zaman hiç kimse, aynı peygamberlikte görümün gerçekleşmesinde görünür bir gecikmenin—bir bekleme döneminin—de dile getirildiğini fark etmedi. Hayal kırıklığından sonra, şu Kutsal Yazı çok anlamlı görüldü: 'Görüm henüz belirlenmiş bir zaman içindir; ama sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecektir: gecikse de, onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir.... Doğru kişi imanımla yaşayacaktır.' Büyük Mücadele, 391, 392.

Habakkuk'un iki levhası, peygamberlik açısından iki tanıktır. Kutsal Kitap'a göre, gerçeği doğrulamak için iki tanığın bir araya getirilmesi gerekir.

Ama eğer seni dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al; öyle ki, iki ya da üç tanığın tanıklığıyla her söz doğrulansın. Matta 18:16.

Habakkuk'un iki tablosu (1843 ve 1850 öncü tabloları) üst üste getirildiğinde, Miller'ın rüyasının mücevherleri olan hakikatleri doğrular. İlk tabloda temsil edilen 1843 hatası, ikinci tabloyla üst üste getirildiğinde, görümün bekleme zamanını belirler. Miller (o tarihin sembolik bekçisi) tarihinin tartışılması sırasında ne söylemesi gerektiğini sordu.

Nöbetimin başında duracağım, kulede yerimi alacağım ve bana ne diyeceğini, azarlandığımda ne yanıt vereceğimi görmek için gözleyeceğim. Habakkuk 2:1.

Rab, Miller'a görümünü yazmasını buyurdu ve o da rüyasında, içinde görüm bulunan sandığı odasının ortasındaki bir masanın üzerine koydu.

Rab bana yanıt verdi ve şöyle dedi: Görümünü yaz, onu levhalar üzerine açıkça yaz ki onu okuyan koşsun. Habakkuk 2:2.

Tablolar daha sonra bekleme süresini ve ilk hayal kırıklığını belirler.

Çünkü görüm belirlenmiş bir zaman içindir; ama sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse bile, onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir. Habakkuk 2:3.

Bilgi artışı (Miller'in mücevherleri) sonucunda ortaya çıkan üç aşamalı test süreci daha sonra temsil edilir.

İşte, kibirlenenin canı onda doğru değildir; ama doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Habakkuk 2:4.

Tapınanların iki sınıfı, Daniel kitabının on ikinci bölümündeki sınama süreciyle ortaya çıkacaktı.

Ve dedi: Git yoluna, Daniel; çünkü bu sözler son zamanına dek kapalı tutulmuş ve mühürlenmiştir. Birçoğu arındırılacak, ak kılınacak ve sınanacaktır; fakat kötüler kötülük etmeye devam edeceklerdir; ve kötülerden hiçbiri anlamayacaktır; fakat hikmetliler anlayacaktır. Daniel 12:9, 10.

Daniel'deki akıllılar, imanla aklanan Matta 25'teki akıllı kızlardır; kötüler ise kibirlenen akılsız kızlardı. Miller'in rüyasının sonunda mücevherler, on kız benzetmesindeki yağı, yani mesajı simgeler.

Bize gönderdiği iletileri kabul etmediğimizde Tanrı'nın onuru zedelenir. Böylece, karanlıktakilere iletilmesi için ruhlarımıza dökmek istediği altın yağı reddetmiş oluruz. Şu çağrı geldiğinde: "İşte, damat geliyor; onu karşılamaya çıkın," kutsal yağı almamış, yüreklerinde Mesih'in lütfuna değer vermemiş olanlar, akılsız kızlar gibi, Rableriyle buluşmaya hazır olmadıklarını göreceklerdir. Kendilerinde yağı elde edecek güç yoktur ve yaşamları yıkıma uğrar. Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Son günlerde Miller'in mücevherlerinin ışığı on kat daha parlak parlayacak ve hem on sayısı hem de ışık bir sınamanın sembolleridir. Miller'in rüyasının sonuyla simgelenen son günlerde, Habakkuk'un levhalarında temsil edilen gerçeğin ışığı bir sınama mesajı ortaya çıkarır; bu, on bakire benzetmesinde Gece Yarısı Çılgılığı mesajı olarak temsil edilir. Bu sınama süreci, Millerci tarihteki sınama sürecinin bir tekrarıdır; çünkü on bakire benzetmesi son günlerde harfi harfine tekrar edilir.

Bana sık sık, bunların beşinin bilge, beşinin ise akılsız olduğu on kız benzetmesine atıfta bulunulur. Bu benzetme en ince ayrıntısına kadar yerine gelmiştir ve gelecektir; çünkü bu zamana özgü özel bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğin mesajı gibi, zamanın sonuna dek yerine gelmiş ve var olmaya devam edecek mevcut gerçektir." Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

On, bir sınamanın sembolüdür ve on günün sonunda Daniel ile üç yiğit, Babil'in yiyeceklerini yiyenlerden görünüşte daha güzel ve daha semizdiler. Habakkuk'ta temsil edilen ve imanla değil, cüretkâr bir kendine güvenle yaşayan kibirliler, Babil'in karakterini benimsediler. Millerci tarihte onlar Babil'in kızları oldular ve Habakkuk'ta, imanla yaşamayı seçmeyenlerin karakterini tanımlamak için papalığın peygamberî özellikleri kullanılır.

İşte, kibirlenenin canı onun içinde doğru değildir; fakat doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Evet, ayrıca, şarapla sınırı aşar; o gururlu bir adamdır, evinde durmaz; arzusu ölümler diyarı gibi genişler, ölüm gibidir ve doymaz; ama bütün ulusları kendine toplar, bütün halkları kendine yığar. Bütün bunlar onun aleyhine bir mesel alıp, ona karşı alaycı bir atasözü söyleyip, "Kendisine ait olmayanı artıranın vay haline! Ne zamana kadar? Ve kendini ağır çamurla yükleyenin vay haline!" demeyecekler mi? Seni ısıracak olanlar ansızın kalkmayacak mı, seni sarsacak olanlar uyanmayacak mı? Ve sen onlar için ganimet olmayacak mısın? Çünkü birçok ulusu yağmaladın; bu yüzden halkların geriye kalanlarının tümü seni yağmalayacak; insan kanı yüzünden ve ülkeye, kente ve orada oturanların hepsine yapılan zorbalık yüzünden. Habakkuk 2:4-8.

Matta yirmi beşteki bakirelerin maruz kaldığı sınama süreci, kuzeyin kralının (papalık) karakterini benimsemiş bir ibadet edenler sınıfı ortaya çıkarır; kuzeyin kralı aynı zamanda "birçok milleti yağmalayan" güçtür. Tıpkı İzebel'in köpekler tarafından yenmesi gibi, ansızın ısırılan güç papalık gücüdür.

RAB şöyle diyor: Bak, kuzey ülkesinden bir halk geliyor, yeryüzünün uçlarından büyük bir ulus ayağa kalkacak. Yay ve mızrağa sarılırlar; zalimdirler, merhamet bilmezler; sesleri deniz gibi kükrer; atlara binmişler, sana karşı savaşmak için, ey Siyon kızı, savaşçılar gibi saf tutmuşlar. Bunun haberini işittik; ellerimiz güçsüz düştü; sıkıntı bizi sardı, doğuran bir kadının sancısı gibi acı. Tarlaya çıkmayın, yolda yürümeyin; çünkü düşmanın kılıcı ve korku dört bir yanda. Ey halkımın kızı, çul kuşan, kül içinde yuvarlan; tek oğul için tutulduğu gibi, en acı yas tut; çünkü yağmacı ansızın üzerimize gelecek. Yereyia 6:22-26.

Habakkuk'un iki sınıfı şunlardır: imanla aklananlar ve Babil'in öğretilerini yiyip içenler. Miller'in rüyasında bakireler olarak temsil edilen son günlerdeki ya Mesih'in karakterini geliştirir ve böylece Tanrı'nın mührünü alırlar ya da papalığın karakterini geliştirir ve canavarın işaretini alırlar.

Gerçek ışığın ahlaki karanlığın ortasında parlamasının zamanı geldi. Üçüncü meleğin mesajı dünyaya gönderildi; insanları alınlarında ya da ellerinde canavarın ya da onun suretinin işaretini almamaları konusunda uyarıyor. Bu işareti almak, canavarın verdiği aynı karara varmak ve aynı düşünceleri savunmak demektir; bu da Tanrı'nın sözüne doğrudan karşıttır. Bu işareti alanların hepsi hakkında Tanrı şöyle der: 'Bu da Tanrı'nın öfkesinin şarabını, öfkesinin kâsesine karışım olmaksızın dökülmüş olanı içecektir; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürt ile azap çekecektir.' Review and Herald, 13 Temmuz 1897.

Babil'in şarabını içen bakireler sonunda Tanrı'nın gazabının şarabını içecekler. Yeşaya'da, Efrayim'in sarhoşları kör sarhoşluklarını her şeyi altüst ederek açığa vururlar ve bu eylem "çömlekçinin kili" olarak görülür.

"the daily"nin Mesih'in bir sembolü olarak tanımlanması, "the daily"nin gerçeğini altüst eder; çünkü "the daily" şeytani bir semboldür. Miller'in "the daily"yi putperestlik olarak tanımlaması, Habakkuk'un tablolarında doğrudan temsil edilir. Tanrı'nın tapınağında oturan "günah adamı"nın açığa çıkması için "ortadan kaldırılan"ın putperestlik olduğunu anlamasına imkân tanıyan Selanikliler'deki pasajı Miller'in keşfetmesi, İkinci Selanikliler'in ikinci bölümünde yer alan başlıca gerçektir.

"Okumaya devam ettim ve onun [the daily] bulunduğu, Daniel'den başka bir yer bulamadım. Sonra [bir konkordansın yardımıyla] onunla bağlantılı olan şu sözleri ele aldım: 'ortadan kaldırmak;' 'the daily'yi ortadan kaldıracak; 'the daily ortadan kaldırıldığı zamandan itibaren,' vb. Okumaya devam ettim ve metinle ilgili hiçbir ışık bulamayacağımı düşündüm; sonunda 2 Selanikliler 2:7, 8'e geldim. 'Çünkü kanunsuzluğun sırrı şimdiden işliyor; yalnız şimdi engelleyen, yoldan çekilinceye kadar engelleyecek; ve sonra o kötü ortaya çıkarılacaktır,' vb. Ve o metne geldiğimde, ah, gerçek ne kadar açık ve görkemli göründü! İşte orada! İşte 'the daily' bu! Peki şimdi, Pavlus 'şimdi engelleyen' ya da engel olan ile neyi kastediyor? 'Günah adamı' ve 'kötü' ile Papalık kastediliyor. Peki, Papalığın ortaya çıkmasını engelleyen nedir? Elbette Putperestliktir; öyleyse, 'the daily' Putperestlik anlamına gelmelidir." -William Miller, Second Advent Manual, sayfa 66. Advent Review and Sabbath Herald, 6 Ocak 1853.

Miller'in keşfettiği Selanikliler'deki "the daily" ifadesinin anlamı, bölümün başlıca gerçeğidir. Pavlus, gerçeği sevmeyenleri ve bu nedenle kuvvetli bir aldanışa kapılacak olanları tanımladığında, kuşkusuz genel anlamda gerçeğe duyulan nefreti tespit etmektedir; ancak bölümde doğrudan atıf yapılan gerçek, "the daily" ifadesinin putperest Roma'yı temsil ettiğidir.

Bedenin ışığı gözdür; bu nedenle gözün sağlam ise, bütün beden aydınlık olur. Ama gözün kötü ise, bütün beden karanlık olur. Öyleyse sende olan ışık karanlıksa, o karanlık ne büyük bir karanlıktır! Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez; çünkü ya birinden nefret eder, ötekini sever; ya da birine bağlanır, ötekini hor görür. Tanrı'ya da Mammon'a da hizmet edemezsiniz. Matta 6:22-24.

Ya gerçeğe sevgi vardır ya da gerçeğe nefret. Orta yol yoktur. Matta 25'in akılsız bakirelerinin üzerine gelen güçlü aldanış, son sınavı temsil eden Miller'in mücevherlerinin ışığını reddetmelerine dayanır. Eski İsrail'in son sınavı onların onuncu sınavıydı ve son günlerde Miller'in mücevherleri on kat daha parlak parıldar. Miller'in mücevherlerinin reddinin sembolü, Efrayim'in sarhoşlarının Adventizmin üçüncü kuşağında altüst ettiği "günlük"tür. "Günlük", putperestliğin şeytanî bir sembolüdür. Sarhoşlar, "günlük"ü Mesih'in bir sembolü olarak tanımlayan, dinden dönmüş Protestanlıktan getirdikleri sahte bir mücevheri ortaya koydular.

Miller'in mücevherlerine dair anlayışı, içinde yetiştiği tarih tarafından sınırlanmıştı. İkinci Geliş'in bir sonraki peygamberlik olayı olduğuna ikna olduğundan, 1798'de papalığın aldığı ölümcül yara yalnızca Daniel 2'nin dördüncü ve son yeryüzü krallığını temsil edebilirdi. Miller ayrıca "günlük" konusundaki anlayışında da sınırlıydı; çünkü tanıklığına göre vahiy yoluyla belirli bir çalışma yöntemine yönlendirilmişti; bu yöntemde İncil'ini ve Cruden's Concordance'ı kullandığını ve bazı gazeteler okuduğunu belirtmişti. Bu şekilde çalışmaya karar vermesi basitçe aklına gelmişti.

Deist olduğum on iki yıl boyunca bulabildiğim bütün tarih kitaplarını okudum; ama artık Kutsal Kitap'ı seviyordum. O, İsa'dan söz ediyordu! Ama yine de Kutsal Kitap'ın bana karanlık kalan epeyce kısmı vardı. 1818 ya da 1819'da, ziyaret ettiğim ve deistken beni tanıyıp konuşmalarımı dinlemiş olan bir dostumla konuşurken, biraz manalı bir tavırla, deistken itiraz ettiğim o eski ayetlere atıfla, 'Şu ayet hakkında, ya da bu ayet hakkında ne düşünüyorsun?' diye sordu. Neyi kastettiğini anladım ve 'Bana zaman verersen, onların ne anlama geldiğini sana söyleyeceğim,' diye karşılık verdim. 'Ne kadar zamana ihtiyacın var?' 'Bilmiyorum, ama sana söyleyeceğim,' dedim; çünkü Tanrı'nın anlaşılamayacak bir vahiy vermiş olduğuna inanamıyordum. Bunun üzerine Kutsal Kitap'ımı incelemeye karar verdim; Kutsal Ruh'un ne demek istediğini öğrenebileceğime inanıyordum. Ama bu kararı verir vermez aklıma şu düşünce geldi: 'Anlayamadığın bir yer bulursan, ne yapacaksın?' O zaman Kutsal Kitap'ı şöyle çalışmayı aklıma koydum: Bu tür yerlerin kelimelerini alacak, onları Kutsal Kitap boyunca izleyecek ve anlamlarını bu yolla bulacaktım. Bende, bence dünyanın en iyisi olan Cruden'in Konkordansı vardı; ben de onu ve Kutsal Kitap'ımı alıp masama oturdum ve biraz gazete dışında başka hiçbir şey okumadım; çünkü Kutsal Kitabımın ne anlatmak istediğini bilmeye kararlıydım. Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.

Miller'ın mücevherleri yalnızca onun çalışma yöntemiyle tanınmadı, aynı zamanda Tanrı'dan gelen doğrudan bir vahiy aracılığıyla da tanındı.

"Tanrı, Kutsal Kitap'a inanmamış olan bir çiftçinin yüreğinde çalışması için meleğini gönderdi; onu peygamberlik sözlerini araştırmaya yöneltti. Tanrı'nın melekleri, Tanrı halkına öteden beri karanlık kalmış peygamberlik sözlerini onun zihnine rehberlik etmek ve anlayışına açmak üzere, o seçilmiş kişiyi tekrar tekrar ziyaret ettiler. Hakikat zincirinin başlangıcı ona verildi ve o, halka üzerine halka araştırmaya yöneltildi; ta ki Tanrı'nın Sözü'ne hayret ve hayranlıkla bakıncaya dek. Orada kusursuz bir hakikat zinciri gördü. Esinlenmemiş saydığı o Söz, şimdi kendi görüşü önünde güzelliği ve yüceliğiyle açılıyordu. Kutsal Yazı'nın bir bölümünün diğerini açıkladığını gördü; bir pasaj anlayışına kapalı olduğunda, Söz'ün başka bir kısmında onu açıklayan şeyi buluyordu. Tanrı'nın kutsal Sözü'ne sevinçle, en derin saygı ve huşu ile baktı." Early Writings, 230.

Sister White, "Tanrı O'nun meleğini Miller'e gönderdi" dediğinde, bu, Miller'e gönderilen meleğin Gabriel olduğunu belirtir; çünkü "O'nun meleği" ifadesi Gabriel'e atfedilen bir terimdir.

Meleğin, "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im" sözleri, onun göksel avlularda yüksek onura sahip bir mevki tuttuğunu gösterir. Daniel'e bir mesajla geldiğinde, "Bu şeylerde bana karşı duran kimse yoktur; ancak sizin önderiniz Mikail [Mesih] vardır" dedi. Daniel 10:21. Kurtarıcı, Vahiy'de Cebrail hakkında şöyle der: "Kulu Yuhanna'ya, meleği aracılığıyla gönderip bunu ona bildirdi." Vahiy 1:1. Çağların Arzusu, 99.

Gabriel ve diğer melekler, Miller'ın zihnini yönlendirmek ve "Tanrı'nın halkı için hep karanlık kalmış peygamberlik sözlerini onun anlayışına açmak" üzere gönderildi. Onun mesajı yalnızca çalışma yöntemiyle geliştirilmedi; aynı zamanda ilahi vahiyle de şekillendi. Kutsal Kitap'ı incelemek için benimsediği yöntemin kendisi bile aklına gelmişti. Tanrı gerçeği zihnimize getirdiğinde bu, Kutsal Kitap'ı doğru biçimde bölüp ayırma süreciyle gerçeğe ulaşmaktan farklı

olarak ilahi vahiydir. Miller her ikisini de yaptı, fakat Miller'ın "günlük" konusunu anlamasında ilahi vahiy kaçınılmaz olarak bir parçasıydı.

Miller, Daniel Kitabı'nın 8. bölümünün 9–12. ayetlerindeki dilbilgisel cinsiyet değişimini fark edemezdi; çünkü sahip olduğu tek şey Kutsal Kitap ile Kutsal Kitap dilleri hakkında hiçbir bilgi içermeyen bir konkordanstı. "sur" ile "rum" arasındaki ayrımı göremezdi; ikisi de "ortadan kaldırmak" olarak çevrilir. "miqdash" ile "qodesh" arasındaki ayrımı da göremezdi; ikisi de "kutsal yer" olarak çevrilir.

Kutsal Kitap'ta yüz dört kez geçen "tamid" sözcüğüne ilişkin gerçeği görmüş olmazdı. Göremeyeceği gerçek (aynı zamanda gördüğü gerçek de buydu) şuydu: İbranice "tamid" sözcüğü Kutsal Kitap'ta yüz dört kez kullanılır, fakat isim olarak kullanıldığı tek yer Daniel kitabıdır. "Tamid", "sürekli" anlamına gelen İbranice bir sözcüktür ve Daniel kitabında "günlük" olarak çevrilir.

Yalnızca Daniel kitabında bu kelime isim olarak kullanılmıştır; diğer doksan dokuz kez ise zarf olarak kullanılmıştır. Bu nedenle, Kral James İncili'nin çevirmenleri, Kutsal Kitap'ın diğer tüm yazarları bu kelimeyi doksan dokuz kez zarf olarak kullanmışken, Daniel'in bu kelimeyi beş kez isim olarak kullanmasıyla karşılaştıklarında, kanıtların ağırlığı onları Daniel'in kelimeyi isim olarak kullanımını düzeltmeye zorladı. Daniel'i düzeltmek için "kurban" kelimesini söz konusu kelimeye eklediler ve böylece bir ismi zarfa dönüştürdüler. Ve sonra çevirmenleri düzeltmek için, Ellen White'ın, "'Günlük' ile ilgili olarak, 'kurban' kelimesinin insan hikmetiyle eklendiğini ve metne ait olmadığını; ve Rabbin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüğünü" kaydetmesi için ilham verildi.

Miller, kendi tanıklığına göre, "the daily" ifadesini anlamaya çalışıyordu; nihayetinde onu 2. Selanikliler'de anladı. Ayrıca, yine kendi tanıklığına göre, bir kelimeyi anlamaya çalışırken, kelimenin kullanıldığı her yeri dikkate alırdı ve kelime Kutsal Kitap'ta başka doksan dokuz kez daha kullanılmıştır. Yine de "the daily" hakkındaki tanıklığı, "Okumaya devam ettim ve onun [the daily] bulunduğu başka bir örnek bulamadım; yalnızca Daniel'de" dediğinde belirttiği gibi, onu Daniel kitabı dışında hiçbir yerde bulamadığıdır. Miller, yalnızca çalışma yöntemiyle değil, aynı zamanda meleklerin hizmeti aracılığıyla kendisine verilen ilahi vahiy ile de mücevherlere yönlendirildi.

Bu yüzden onun "the daily" anlayışı doğrudu, ancak sınırlıydı. Daniel kitabında "the daily" beş kez anılır; "the daily"nin "kaldırıldığı" üç kullanımdan birinin, diğer ikisinden farklı bir anlamı temsil ettiğini fark edemedi. Bir kez "the daily" İbranice "rum" sözcüğüyle birlikte kullanılır, diğer iki kez ise İbranice "sur" sözcüğüyle. Her iki sözcük de "take away" olarak çevrilir, ancak Daniel sekizinci bölüm on birinci ayette "rum" "yüceltmek ve yükseltmek" anlamına gelir; on birinci bölüm otuz birinci ayette ve on ikinci bölüm on birinci ayette ise "sur" "ortadan kaldırmak" anlamına gelir.

Babil diyetini yiyip içen teologlar, bir şeyi ortadan kaldırmanın ya da bir şeyi yukarı kaldırmanın her ikisinin de bir tür kaldırmayı temsil ettiğini, dolayısıyla her iki kelimenin de aynı anlama sahipmiş gibi anlaşılması gerektiğini savunurlar. "the daily" ifadesinin üç kez "taken away"

edilmesinin daima "remove" anlamına geldiğini ileri sürerler ve bunu yaparken Daniel'in kelime seçiminde dikkatsiz davrandığını tespit ederler. Bunu açıkça söylemezler; fakat çıkarım yoluyla, üç olayın hepsinde Daniel'in "sur" kelimesini kullanması gerektiğini öğretirler; çünkü teologlara göre, "the daily" her defasında "taken away" olduğunda sözde aynı şeyi kastetmiştir.

Onlar, sekizinci bölümün on birden on dörde kadar olan ayetlerinde, "miqdash" ve "qodesh" kelimeleriyle de aynı şeyi yaparlar; her ikisi de "kutsal yer" diye çevrilir. Bu dört ayetteki "kutsal yer" sözcüğünün her geçişinde, hepsinin Tanrı'nın kutsal yerini temsil ettiğini ısrarla savunurlar. Çıkarım yoluyla yine, Daniel'in üç atfın hepsinde basitçe "qodesh"i kullanması ve on birinci ayette "miqdash"ı kullanmaması gerekirdi. Miller bu kelimeler arasındaki ayrımı tanımıyordu; modern ilahiyatçılar ise tanıyor ve bunu yaptıklarında hiçbir ayrımın kabul edilmemesi gerektiğinde ısrar ediyorlar. Yine de kelimeler arasındaki ayrımları tanımayan Miller, modern ilahiyatçılarinkine karşıt bir anlayışa ulaştı.

Gerçek şu ki, Daniel İbraniceyi bilen, son derece dikkatli bir yazardı ve toplumlarında zaten çok zeki sayılan Babil'in öteki bilge adamlarının hepsinden on kat daha zeki olarak değerlendirilmişti. İbranice'nin doğru kullanımını ve bunun o belirli tarihte nasıl doğru biçimde temsil edilmesi gerektiğini biri biliyorsa, o Daniel'di. Daniel farklı sözcükler kullandıysa, bunun nedeni onların farklı anlamlar taşımak üzere seçilmiş olmasıydı; Daniel de bunu bilerek ve isteyerek temsil etmeyi amaçlamıştı. Daniel'in "sanctuary" ya da "take away" olarak çevrilen sözcükleri ayırt edici biçimde kullanmasının kabul edilmesi, Miller'in "the daily" anlayışını destekler; bu anlayış, Pavlus'un hakikatten nefret edenlerin güçlü bir aldanişa uğramaya yazgılı olduğunu belirttiği pasajın tam kendisinde Miller tarafından fark edilmiştir.

Hakikatten nefret eden ve güçlü bir aldaniş üreten yalana inananlar, Efrayim'in sarhoşları olarak da temsil edilir ve iki sınıfa ayrılırlar. Bir sınıf âlim önderliktir; diğer sınıf ise yalnızca âlimlerin kendilerine öğrettiklerini işitecek olan eğitimsiz cemaattir. Onlar, yalanların ardına saklanan ve ölümlerle antlaşma yapanlardır. Onlar, Habakkuk iki'de canı kibirlenenlerdir ve Matta yirmi beşteki akılsız kızlardır. Onlar, sonunda on kat daha parlak parlayan (modern İsrail için onuncu ve son sınavı temsil eden) Miller'in rüyasının temel hakikatlerini reddedenlerdir; tıpkı eski İsrail için onuncu ve son sınavla örneklendiği gibi.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Rab Musa'ya dedi ki: Bu halk ne zamana kadar beni öfkeli edenecek? Aralarında gösterdiğim bunca belirtiyeye rağmen ne zamana kadar bana inanmayacaklar? Onları salgınla vuracağım, mirastan mahrum bırakacağım ve senden onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım. Musa Rab'be dedi ki: O zaman Mısırlılar bunu duyacaklar (çünkü bu halkı onların arasından kudretinle sen çıkardın). Bunu bu ülkenin sakinlerine de anlatacaklar; çünkü sen, Rab, bu halkın arasında bulunuyorsun; senin yüz yüze görüldüğünü, bulutunun üzerlerinde durduğunu ve gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu olarak önlerinden yürüdüğünü işittiler. Şimdi, eğer bu halkın hepsini tek bir adam gibi öldürürsen, ününü duymuş olan uluslar şöyle diyecekler: Rab, onlara ant içtiği ülkeye bu halkı götürmeye güç yetiremediği için onları çölde öldürdü. Şimdi ise yalvarırım, söylediğin gibi, Rabbimin gücü büyük olsun: Rab sabırlıdır ve büyük merhamet sahibidir; suçu ve başkaldırıcıyı bağışlar; ancak suçluyu asla cezasız bırakmaz;

babaların suçunu çocukların üzerine, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar ziyaret eder. Yalvarırım, bu halkın suçunu merhametinin büyüklüğüne göre, Mısır'dan bu yana bu halkı bağışladığın gibi, bağışla. Rab dedi ki: Sözüne göre bağışladım. Fakat diri olduğum kadar gerçek ki, bütün yeryüzü Rab'bin yüceliğiyle dolacaktır. Çünkü Mısır'da ve çölde yaptığım yüceliğimi ve mucizelerimi görmüş olan bu adamların hepsi, şimdiye dek beni on kez denediler ve sesime kulak asmadılar; kesinlikle atalarına ant içtiğim ülkeyi görmeyecekler; beni öfkeliendirenlerden hiçbiri onu görmeyecek. Ama kulum Kalev, onda başka bir ruh bulunduğu ve beni bütünüyle izlediği için, gittiği ülkeye onu ben götüreceğim; soyu orayı mülk edinecek. Sayılar 14:11-24.